

Jesenice dz

BRCA2

220130260, 19

COBISS

OBČINSKA KNJIŽNICA JESENICE

poštšina plačana
pri pošti 4274 Žirovnica

ba jeseniških študentov

BRCA2

številka 019
september
2013

tiskovina

Uvodnik

Bilo je, kot da bi tiskar – če se izrazim v košarkarskem žargonu – vedno znova prekoračil čas štiriindvajsetih sekund napada, kar pomeni čas, v katerem mora ekipa, ki napada, izvesti svoj napad, ali, če se izrazim skozi Brcino perspektivo, čas, v katerem vam bralcem s svojim prispevki še nudimo aktualne informacije. Zato smo se odločili za logično potezo – selektor je potegnil karto menjave (tiskarja).

V tem času se je ekipa Brcateljev skrbno pripravljala na septembrsko številko glasila in skupaj z mestom na Evropsko prvenstvo v košarki. Glede na unikum te prireditve smo temi prvenstva namenili tri prispevke. V prvem se je Nika s pomočjo ankete sprehodila med mnjenji domačinov, v drugem je Tjaša dogodek analizira z marketinškega vidika, v tretjem pa je Miha ugotavljal, kako smo uspeli iztržiti prenovo dvorane Podmežakla. Da pa ne bomo za ves september običali pod Mežaklo, smo se odpravili tudi na njo in ugotavljali, kako so označene poti, pa do garažne hiše ob bolnišnici in njene uporabe ter ne nazadnje v Radovljico, kjer ustvarja mlad in perspektiven fotograf, Anže Osterman.

Uživajte!

Eva Branc

Kazalo

- 2** Garažna hiša -
blagoslov ali prekletstvo
- 4** Prideš danes?...Kam pa?
- 6** »Naj odmeva iz srca:
dajmo zdaj Slovenija«
- 9** Intervju z Anžetom
Ostermanom
- 12** Kruha in iger
- 14** A.Ž.B.S.S.
- 16** Informator
- 18** Dogodek meseca

Brcatelji

Izdaja: Klub jeseniških študentov

e-pošta: info@kjs-klub.si

Urednica: Eva Branc

Lektorica: Eva Baš

Urednik fotografije: Rok Kalan

Oblikovanje: Adnan Varmaz

Urška Kalan

Pisci: Eva, Matevž, Tjaša, Nika,

Ana, Miha, Rok

Tisk: Medium d.o.o.

RAZMIŠLJANJA

GARAŽNA HIŠA – BLAGOSLOV ALI PREKLETSTVO?

Leta 2010 je ob Splošni bolnišnici Jesenice zrasla garažna hiša. Novih 330 parkirnih mest je od takrat nenehno na tapeti, češ da jih občina ne potrebuje.

Že na začetku je treba opozoriti na dejstvo, da je zelo pomemben del garažne hiše nov heliport (ob odprtju prvi sodoben v Sloveniji), ki je bolnišnici močno olajšal delo. Helikopterske plete so v jeseniški bolnišnici pred tem 40 let opravljali na improviziranem heliportu na ambulantni stavbi, ki z leti ni bil več varen. Zadnja leta so morali helikopterji pristajati na plato pri cestnem predoru Karavanke, bolnike pa je do bolnišnice prepeljavalo reševalno vozilo. Z novim heliportom so tako povečali varnost bolnikov in pilotov, hkrati pa se je število »letečih« bolnikov lahko povečalo.

Celoten objekt je zgradilo podjetje Avioprojekt, ki je dobilo stavbno pravico in koncesijo za upravljanje z garažo za 30 let. Projekt je bil zastavljen leta 2006, ko je bolnišnica s podjetjem stopila v javno-zasebno partnerstvo. Garažno hišo so odprli že leta 2010, heliport pa je zaživel dve leti kasneje. Avioprojekt sicer upravlja tudi z zunanjimi parkirišči ob bolnišnici, ki so skoraj ves čas polno zasedena, garažna hiša pa se redko zapolni. Glavne »stranke« so zaposleni v bolnišnici, saj je ta s strani upravljalca dobila abonentske mesečne kartice.

Foto: Matevž Polajnar

Za eno uro parkiranja v parkirni hiši odštejete evro, cena pa po dveh zaporednih urah začne padati. Tako za dvanajst ur parkiranja odštejete nekaj manj kot osem evrov. Če garažno hišo zapustite prej kot v desetih minutah, vam ni potrebno plačati ničesar. Cena pade za polovico, če avto na parkirišču pustite čez noč (20.00–5.00), torej vas parkiranje stane pol evra na uro.

Za mnenje o novi garažni hiši sem povprašal tudi nekaj ključnih obiskovalcev bolnišnice. Starejši gospod, ki se z bližnje Koroške Bele sam vozi na redne preglede v bolnišnico, svoje vozilo vedno pusti v garažni hiši. »Že sedem let se dvakrat mesečno zapeljem do bolnišnice. Avtomobil sem pred tem moral parkirati pri trgovskem centru, saj so bila parkirišča ob bolnišnici skoraj vedno zasedena. Odkar so zgradili garažno hišo, redno parikam tu, saj je od tu dostop do bolnišnice veliko lažji.«

Za starejše občane je razumljivo lažje, če lahko parkirajo bližje svoji destinaciji. Mlajša gospa, ki se je prav tako napotila v bolnišnico, pa raje parkira ob trgovskem centru. »V bolnišnico ne grem velikokrat. Tokrat sem prišla na obisk k prijateljici. Vedno parkiram pri Mercatorju, saj se mi ne zdi predaletč od bolnišnice, je pa zastoj.« Na vprašanje o smiselnosti garažne hiše ni imela pravega odgovora, saj je le skomignila z rameni in odhitela naprej.

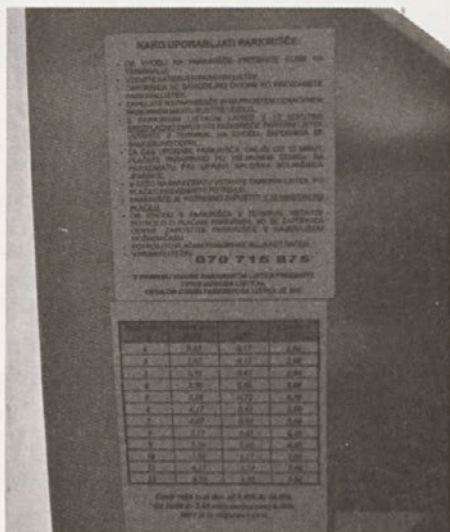

Foto: Matevž Polajnar

Garažna hiša pri jeseniški bolnišnici ima svoje prednosti in slabosti, kar je značilno za dobršen del podobnih investicij. Če na koncu potegnem črto, se mi sam projekt ne zdi nesmiseln. Razlogov za tak zaključek je več. Prvi in najbolj tehten je sodoben heliport, ki ga je bolnišnica potrebovala. Verjetno bi bilo nesmiselno, če bi zgradili zgolj pristajališče za helikopterje in ne izkoristili dodatnih možnosti takšnega projekta. Morda bi bila zgolj gradnja garažne hiše zgrešena investicija, vendar bi je bili nekateri očitno kljub vsemu veseli. V prihodnosti in ob napovedanem povečanju kapacitet bolnišnice pa verjamem, da se bo tudi garažna hiša napolnila.

Matevž Polajnar

DOGAJANJE

PRIDEŠ DANES? ... KAM PA?

Na Jesenicah se dogodki odvijajo na dnevni ravni, obiska je bore malo, občani pa se vseeno večkrat pritožujejo, da se na Jesenicah nič ne dogaja. Tiči razlog v slabem oglaševanju dogodkov, njihovi neprimernosti ali lenobi občanov? Odgovora mogoče ne bom dobila, bom pa raziskala, kakšno je oglaševanje dogodkov na Jesenicah in kako bi se ga dalo izboljšati.

Oglaševalci dogodkov na Jesenicah imajo običajno dve izbiri, objavo oglasa na Radiu Triglav ali objavo v Jeseniških novicah. Deljenja letakov, ki je zelo učinkovito predvsem za zrelo generacijo in ne zahteva preveč domi-

šljije, na Jesenicah še nisem zasledila. Oglaševanje dogodkov na veleplakatih ne pride v poštev, saj je predrago. Zakaj pa se ne bi oglaševanja lotili nekoliko drugače? V vlogi oglaševalca je treba vedeti, da si moraš najprej zastaviti ciljno skupino, nato pa se tej skupini približati. Vedeti moraš, kaj ciljna skupina počne, kje se zadržuje in kaj želi, nato pa se temu prilagajati. Dogodki za mlade torej ne bi smeli biti objavljeni v časopisu ali na radiu, temveč na družbenih omrežjih, ali pa bi mlade presenetili kar tam, kjer se zadržujejo. Lahko bi izvedli tako imenovano »gverilsko akcijo«, kar pomeni, da mimoidoče na ulici presenetiš in storiš nekaj nenavadnega in domiselnega, kar pritegne pozornost, hkrati pa jim daš vedeti, da nekaj oglašuješ. Če je gverila dobro izpeljana, obstaja velika verjetnost, da o dogodku sproži govorice, kar je za majhno mesto, kot so Jesenice, zelo primerno.

Kot primer dobrega oglaševanja na Jesenicah si lahko pogledamo oglaševanje EuroBasketa 2013. Tudi oni

Foto: Lipko

so izpeljali nekaj gverilskih akcij. Tak primer je maskota Lipko, ki je razdelil sto balonov točno sto dni pred začetkom prvenstva. Na vrh dimnika so obesili dres, organizirali turnir trojk in še marsikaj. Seveda za tem stoji cel oddelek marketinga in kar nekaj v načrtovanje oglaševalske akcije vloženega truda, vendar se lahko iz tega marsikaj naučimo in stvari izvedemo na svoj način. Vsekakor pa je EuroBasket odličen dogodek tudi za lokalne oglaševalce. Bo še kdaj toliko ljudi na Jesenicah in obenem tako velika priljubljenost za oglaševanje? Poleg gledalcev v dvorani Podmežakla bo veliko ljudi tekme spremljalo po lokalih. Mislim, da je to zelo primeren čas za kakšno

gverilsko akcijo, za katero ni nujno, da je povezana z EuroBasketom; lahko poteka v sklopu oglaševanja kakšnega domačega dogodka, ki se bo odvijal po prvenstvu.

Potrebno je le poslušati občane in se jim približati z dogodki, hkrati pa uporabiti malo več ustvarjalne žilice in se poskusiti izogniti standardnim načinom oglaševanja, za katerega so stroški zagotovo višji od alternativ, ki se jih domislamo sami. Potem ne dvomim, da bo obiskanost večja, na Jesenicah pa se bo govorilo, da se nekaj dogaja.

Tjaša Kikelj

medium
tisk & design

FOTOKNJIGE

že od 20 €

**Vi oblikujete - mi tiskamo
ali mi oblikujemo in
tiskamo po vaših željah.**

www.medium.si

EUROBASKET

»NAJ ODMEVA IZ SRCA: DAJMO ZDAJ, SLOVENIJA!«

Takole bo prepevala vsa Slovenija vsakič, ko se bo zatresla mrežica na košarkarskem obroču. Tokrat smo tudi Jeseničani del največjega dogodka v Sloveniji – EuroBasketa 2013!

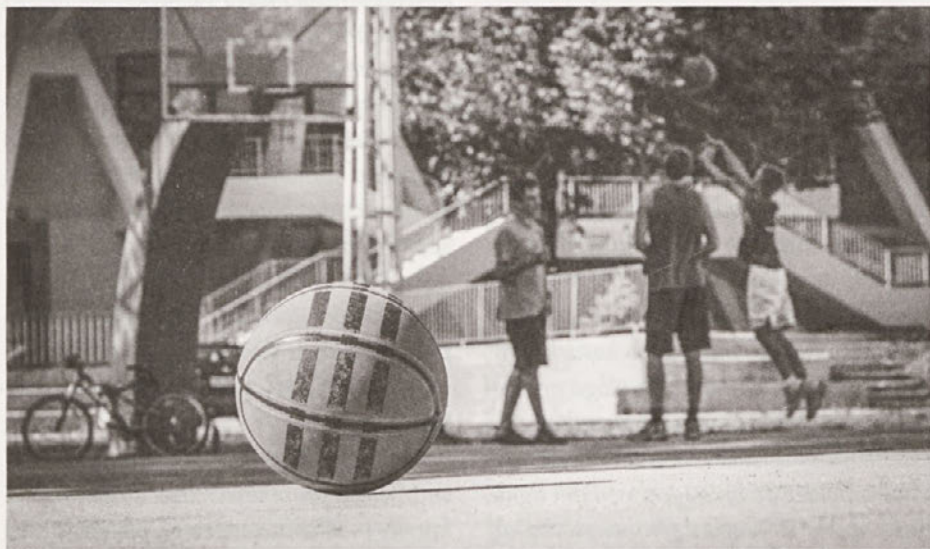

Foto: Žiga Ropret

Končno se bo tudi na Jesenicah nekaj dogajalo. Poleg odličnih tekem v prenovljeni Hali Podmežakla je mesto poskrbelo tudi za koncertno prizorišče na Stari Savi. Tam bosta tudi dve veliki platni, na katerih boste lahko tekme spremljali na prostem, v kolikor si tekem ne boste ogledali v živo. Po koncu tekme pa nas bodo zabavali Modrijani, Rock Partyzani, Tabu, Neda Ukraden in drugi. Razlogov za druženje bo več kot dovolj.

Ker je v hali parket zamenjal led in je to na Jesenicah enkratni dogodek, smo različne generacije povprašali o tem, ali so Jesenice mesto košarke, ali bo EuroBasket (v nadaljevanju: EB) imel kakšen vpliv na mesto, ali bo samo mesto tujim gledalcem ponudilo dovolj, če si bodo ogledali kakšno tekmo ter kaj menijo o ceni vstopnic (vstopnice za prvi del stanejo 15, 25 ali 35 evrov). Odgovori so vsekakor zanimivi, s katerim od njih se morda strinjaš tudi ti.

Nikola, 16:

Menim, da Jesenice niso mesto košarke in v kolikor ni organiziranih ogledov znamenitosti, težko, da bo mesto gledalcem pustilo pečat. Cena vstopnic je solidna, zato si bom tudi sam zagotovo ogledal kakšno tekmo.

Daniel, 16:

Jesenice niso mesto košarke, zato mislim, da EB kasneje ne bo imel nekega vpliva na mesto. Tujim gledalcem mesto ne bo ponudilo veliko stvari. Tekmovanja si ne bom ogledal, saj me košarka ne zanima, pa tudi cena vstopnic je malo previsoka.

Dejan, 24:

Jesenice bi lahko bile mesto košarke, kot so bile včasih, vendar je to vlogo prevzel hokej. Na Jesenicah se je razvilo nekaj talentiranih igralcev, oziroma se še razvijajo. Dokler bo klub igral v nižjih ligah, naše mesto še dolgo ne bo mesto košarke. Se bo pa nekaj športnih navdušenecv spomnilo, da pa je bil EB 2013 tudi na Jesenicah. Mislim, da bo EB imel na Jesenice dober vpliv, oziroma ga že ima. Prenovili so dvorano, železniško postajo, predor in podobno. Tudi po televizijah drugih držav se bo govorilo o Jesenicah kot enem izmed mest gostiteljev prvenstva. Gostje bodo sigurno na Jesenicah pustili nekaj denarja. Kar se tiče znamenitosti pa mislim, da jih na Jesenicah ni zadosti in bodo gostje odhajali predvsem na Bled, v Bohinj in Kranjsko Goro. Tekme si verjetno v živo ne bom ogledal

nobene, jih bom pa vsekakor spremljal po televiziji. Menim, da so cene vstopnic glede na zanimivo skupino in rivalstva med ekipami v skupini nizke. Odigranih bo nekaj zanimivih in atraktivnih tekem.

Špela, 26:

Jesenice niso mesto košarke, so mesto hokeja in nogometa. EB ne bo imel vpliva na mesto, ker Jesenic ne vidim kot turističnega mesta. Vpliv bo imel le v denarnicah posameznikov. Mesto ne bo ponudilo toliko, kot bi resnično lahko. Tekem si ne bom ogledala, ker nisem športni navdušenec. Cene vstopnic so nekoliko visoke, vendar, zakaj pa ne, če lahko toliko iztržijo. Navdušenci bodo pripravljeni dati toliko denarja.

Gregor, 32:

Jesenice so zagotovo mesto košarke, saj so imele v preteklosti zelo dobro košarsko moško in žensko ekipo. Res pa je, da je zadnje čase promoviran samo hokej, ki je trenutno jeseniška paradna disciplina, žal smo na druge športe pozabili. Mesto samo ima kar nekaj zanimivih in ogleda vrednih stvari. Stvar posameznika je, ali si bo določene zanimivosti in znamenitosti ogledal. V primeru dobre promocije in predvsem zainteresiranosti posameznih organizacij (TIC ipd.) lahko tujcu ostane naše mesto v lepem spominu. Jesenice si bodo v dneh prvenstva pridobile mnogo organizacijskih, turističnih, logističnih in diplomatskih izkušenj. Predvsem pa upam, da se bomo

naučili strpnosti in potrpežljivosti. Tak dogodek, kot je EB, je za Jesenice bolj ali manj neponovljiv in škoda bi bilo da mine, ne da bi si ogledali kakšno tekmo. Konec koncev pri nas igrajo reprezentance kot so Srbija, Makedonija in Litva, ki sodijo v evropski vrh. Cene se mi zdijo primerne. Sam bom zagotovo obiskal dve do tri tekme.

Gorica, 44:

Jesenice so mesto košarke, kot tako imajo dolgo tradicijo in so dale že kar nekaj znanih košarkarjev in košarkaric. Glede na vse, kar se dogaja v zadnjih dveh mesecih, lahko rečem, da ima EB zelo dober in pozitiven vpliv na mesto in njegovo turistično ponudbo. Ogledala si bom vsaj dve ali tri tekme, saj je cena vstopnic sprejemljiva.

Maja, 50:

Jesenice niso mesto košarke, bodo pa sedaj. Bojim se, da kakšnega dolgoročnega (pozitivnega) vpliva prvenstvo ne bo imelo – posamezniki bodo imeli od tega veliko, večina prebivalcev in mesto samo pa ne. Kaj bo ponudilo gledalcem, je pa odvisno od iznajdljivosti organizatorjev. Cene se mi ne zdijo pretirane, vendar si verjetno ne bom ogledala nobene tekme – vstopnico raje prepustim nekomu, ki je bolj zagnan.

Slavko, 66:

Včasih so Jesenice bile mesto košarke, zadnje čase pa so bile mesto hokeja.

Mislim, da se po evropskem prvenstvu košarka ne bo vrnila v mesto, kar še za hokej nisem povsem prepričan. Ogledal si bom tekmo Srbija – Bosna, cene vstopnic se mi namreč zdijo dostopne.

Marina, 70 in Alojz, 75:

Jesenice so železarsko mesto in mesto hokeja, košarka v dolgoletni zgodovini mesta ni bila nikoli poudarjena. Vpliv bo prvenstvo zagotovo imelo, vsaj na prepoznavnost mesta, gre namreč za največji dogodek, kar smo jih gostili, zato bo dogajanje pestro. Obnovljena dvorana je sicer velika priložnost za šport, vendar se bojiva, da ne bo izkoriščena in da bo predraga za najem. Ponudbe za obiskovalce razen dodatnega dogajanja praktično ni. Imamo muzej, imamo rove, sicer pa smo odskočna deska za Kranjsko Goro in Bled. Tekem si ne bova ogledala, ker je to naporno in bo tam veliko ljudi. Vstopnice so drage, glede na finančno situacijo ljudi bi jih bilo primerno ponuditi tudi po 10 evrov.

Eni mislijo tako, spet drugi drugače. Vsekakor je dogodek za mesto pomemben, zato bodite ponosni na to, da ste tudi vi lahko del njega! Če že ne boste spremljali košarke pa si vsaj kakšen večer vzemite čas za oddih na koncertnem prizorišču na Stari Savi, da se ne bo potem spet šušljalo, da se na Jesenicah nič ne dogaja!

Nika Plečnik

INTERVJU Z ANŽETOM OSTERMANOM

September. Poletje se počasi poslavlja, za njim pa ostajajo le še spomini. Tistih bolj svežih se še spomnimo, vse drugo je zapisano v slikovnih galerijah na telefonih in fotoaparatih. V času jesenskih »čistk« spominskih kartic, foto galerij in svežih facebook profilov, si lahko preberete tudi intervju z mladim fotografom ANŽETOM OSTERMANOM, ki fotografira »... ljudi z neko zgodbo – takšne, ki so samosvoji, ki vejo, zakaj so taki in si upajo biti to, kar so.« Tudi sam je samosvoj in to pohvalno upodablja na svojih fotografijah, ob katerih začutiš njegovo karizmo, saj njegove fotografije enostavno ... dihalo.

Anže je tokrat brez fotoaparata ujet v (tiskani) objektiv Brce². Klik, klik ...

fijo. Vedno potem razmišljaš na tak način.

Ti je poletje pustilo kaj dobrih fotografij?

Mi jih pušča, pa še mi jih bo pustilo ...

Najin pogovor se šele začel, pa me zanima, kako je z začetkom tvoje zgodbe? Kdaj si začutil, da te fotografija vleče v svoj fokus?

Če nekako potegnem črto, se je razvoj zame začel z nekim BMX videom, v katerem sem odkril neko pesem, preko te pesmi en bend in preko tega še več bendov. Potem me je pa ta glasba potegnila v vizualni svet. In tako kot vsaka stvar, ki ti postane všeč, jo začneš raziskovati in iz meseca v mesec se nadgrajuješ, hkrati pa nadgrajuješ tudi svojo osebnost ... In tako kot glasbenik nenehno razmišlja o glasbi, ti razmišljaš o tem – ko prideš na nek lep prostor, razmišljaš o tem, da bi pa ti tukaj lahko naredil res lepo fotogra-

Najpogosteje fotografiraš ljudi. Zakaj?

Ljudi najraje fotkam zato, da jih lahko bolje spoznam. Ko sem sam z njimi in skupaj preživimo nekaj časa, se pogosto zavem, da sem človeka prej napačno ocenil. Iz tega sem se veliko naučil. Če ne bi bilo fotografije, mislim, da bi bil zelo zatrt človek, brez razgledanosti.

Še to – ko človeka fotografiraš, ga skozi sliko narediš nesmrtnega, pa še on si bo tebe zapomnil za celo življenje. Jaz si zapomnim vsakogar, s katerim sva naredila kakšno sliko, vsak tisti trenutek ... To mi je všeč, da je zraven »življenje«.

Kaj te najbolj pritegne k temu, da nekoga fotografiraš? Njegov življenjski stil ali kaj drugega?

Ne gledam preveč na videz, predvsem

na to, da se vse skupaj ujame. Raje človeka prej malo spremljam, vidim, če nekaj počne iz srca in ali je to, kar vidim, res pravo. Če se izkaže, da je tako, mu pišem, da bi ga rad fotografiral. Veliko ljudi, ki so zdaj moji dobri prijatelji, sem spoznal preko fotografije.

Tri leta nazaj si v intervjuju za slovenski blogerski portal povedal, da svoj stil še gradiš in ga težko opišeš. Kako pa je s tem danes? Si že izoblikoval nekaj svojega?

Mislim, da je stil stvar, ki jo moraš vedno nadgrajevati. Tudi, če postaneš najuspešnejši fotograf na svetu, se ti bo stil, ki ga imaš ta trenutek, čez eno leto zdel čuden in ga boš zato vedno hotel dograjevati. Lahko rečem, da zelo rad izkoristim svetlobo; še zlasti rad fotografiram z naravno svetlobo, pri čemer je nujno poznavanje sonca in njegove poti – da se ti prilagodiš njemu in si opazovalec.

Konkurenca v svetu fotografije je velika. Vsak že lahko »ujame« dobro fotografijo. Kako se boriš proti konkurenci, v čem izstopaš?

Vem, da ima vsakdo svoje želje in da človek ni popoln, vsakomur je vseh nekaj drugega in verjamem v to, da karkoli bom že delal, bo to še vedno vseh vsaj enemu odstotku ljudi, vsem pa pač ne bo. Vesel sem za vsakogar, vsako stvar, ki jo nekdo dela, spoštu-

jem. Mislim, da ne bom nikoli tekmoval z drugimi, ker s tem samo svojo pozitivno energijo daješ drugim, sebe pa zatiraš. Občudujem druge in bom skrbel za to, da bodo tudi drugi mene.

Je za študenta ukvarjanje s profesionalno fotografijo velik finančni zalogaj?

Če znaš oceniti, kaj potrebuješ in veš, kako boš do tega prišel, potem do opreme prideš zelo enostavno. Pogosto sem finančno pomoč dobil od strica; ker je vame verjel, mi je večkrat podaril nekaj denarja, jaz pa sem ves ta denar vložil v fotografijo. Kakšno leto sem finančna sredstva dobival tudi tako, da sem delal preko študentskega servisa, ampak nič v povezavi s fotografijo. Potem pa me je kontaktiral nek slovenski fotograf, začel sem mu asistirati na projektih, kar počnem še danes, in nato sem začel služiti tudi na tak način. Zdaj pa uresničujem že tudi svoje projekte.

Pred kratkim si objavil video portret mladega tetovatorja. Te je zamikala tudi video produkcija?

Hotel sem videti, če lahko iz videa ta znanja dodam k fotografiji, zato sva z nekim kolegom posnela ta portret. Oba sva uporabila svoje znanje in skupaj nekaj ustvarila. Še vedno je to nekako podaljšek fotografije, to ni bil začetek moje video »kariere«. Če bi se zdaj začel ukvarjati z videom, bi naj-

verjetneje moral začeti od začetka in bi zato zapustil fotografijo. Jaz pa mislim, da ji bom ostal kar zvest.

foto: Anže Osterman

Kaj pa Anže dela, ko ne fotografira?

V bistvu je fotkanje ena stalnica, ki me spremlja skozi življenje. Zelo rad imam šport, še zlasti take športe, kjer ti narava sama da teren (npr. kajak, bmx, skate oziroma cruiserji – surfanje na betonu). Velik del mene je tudi glasba, ker mislim, da je glasba neka taka stvar, ki te lahko motivira, navdihuje in ti da pogum da narediš nekaj, česar sicer ne bi.

Zelo rad imam tudi druženje s prijatelji, da prosti čas preživimo skupaj, nekeje v naravi. Če je pri teh dogodivščinah prisoten še fotoaparati, lahko zelo lepo izraziš svoj »lifestyle«.

Svoj navdih najdeš v ...?

Mislim, da se vsak dan, vsako uro najde navdih. Samo treba je gledati naokoli z odprtimi očmi in se veliko pogovarjati z ljudmi.

Ljudje in kraji, kjer si jih (in ki si jih) želiš fotografirati, se učiti in z njimi širiti svoja obzorja, so ...?

Drugo leto se nameravam za nekaj mesecev odpraviti nekoliko severneje. Če bo mogoče, bi se v prihodnosti rad ustalil na enem mestu, vmes pa za različna, krajša ali daljša časovna obdobja hodil po svetu. Če se usmeriš v tako področje, ti fotografija to lahko tudi omogoči.

Letošnja jesen bo Anžeta zaznamovala z novimi obrazi in kraji. Za kakšen mesec se odpravlja v tujino, kjer bo slikal stvari, ki bi jih rad, pa jih tu, v Sloveniji, ne more. Zimo pa pričakuje v upanju, da bo dokončal in objavil svoj dveletni portfolio – skupek vse svoje fotografije.

Anže ima za povedati še veliko. Tudi z Brco² je delil še mnogo več, a žal ni prostora za vse. Naj vam zato vse drugo in še več povejo njegove fotografije na <http://anzeosterman.tumblr.com/> in na FB: Anže Osterman Photography.

Klik, klik!

Ana Pirih

NA JESENICAH

KRUHA IN IGER

Pa smo jo dobili, novo športno dvorano namreč. Jeseniški »mahovnjak«, kot so ga radi imenovali ljubljanski hokejski navijači, je namreč dobil novo podobo. Do krstne tekme z reprezentanco BiH je gradbincem uspelo dvorano dokončati v tolikšni meri, da je »stara dama« celo dobila uporabno dovoljenje na dan otvoritve, kar je pravo olajšanje, če pomislimo na fiasko z vzhodno tribuno in vse zaplete, ki so sledili.

Dvorana na zunaj sicer deluje lepo, edino vprašanje, ki se mi poraja o zunanji podobi, je, zakaj ima vzhodna tribuna drugačno streho, kot preostali del dvorane. Kdorkoli zaide v fitnes, ki se nahaja v dvorani, pa bo videl pravo sliko hitre gradnje. Najemniku prostorov, Milošu Andrejiču, so sprva rekli, da bo normalno lahko posloval že junija. Konec avgusta še vedno nima elektrike, vodo so mu priklopili šele po tekmi z BiH. Uničili so mu nov topli pod, ki ga je imel v zadnjem prostoru in ustvarili kar nekaj škode tudi na stenah in ostalem inventarju. Električni kabli so položeni po liniji najmanjšega odpora, brez kakršnegakoli smisla za estetiko. Okna so bila

Foto: Miha Rezar

vgrajena tako, da se jih ni dalo odpreti, zato so morali dodatno znižati notranje stene, da se okna lahko odpirajo. Polic še niso vgradili in vprašanje je, kdaj jih sploh bodo. Ukradli so mu dve klimi (teh prostorov pa niso niti vključili v sistem skupne klime), nekaj fitnes opreme ter celo glavo za tuš in merilec na bojlerju.

Foto: Miha Rezar

Kraje so seveda logične, ko pa je na gradbišču bojda delala cela množica neplačanih tujcev, ki so povrh vsega delali tudi na črno. Pred inšpekcijo so se seveda skrili. Ali je zabava za množice res več vredna kot osnovne človeške vrednote?

EuroBasket 2013 se omenja kot velika priložnost za Jesenice, a kakšne so te priložnosti v resnici? Lahko bi rekli, da bodo turisti videli znamenitosti Jesenic, a glede na to, da jih bo večina bivala v sosednjih občinah, je bolj verjetno, da bodo doma opevali lepote Bleda in Kranjske Gore. V 9 milijonih evrov, kolikor naj bi bilo vloženih v prenovo dvorane, pač ni bilo predvidenih nastanitvenih prostorov, ki bi jih Jesenice nujno potrebovale za vsaj osnoven razvoj turizma. Mladinski hostel sanjamo že vsaj 20 let, a ideje ni še niti na papirju, kaj šele v kakšni začetni fazi.

V kolikor avtobusi navijačev ne bodo pripeljali takoj pred tekmo in jih odpeljali takoj po koncu, se lahko nekoliko veselijo vsaj gostinci, čeprav pri večini obstaja utemeljen strah, da jim lahko v trenutku navijaške nerazsodnosti obiskovalci naredijo več škode kot koristi. Čeprav lahko na Jesenicah govorimo o sožitju balkanskih narodov, vemo, da določene zamere ostajajo. Upajmo, da bo jeseniški duh koeksistence prevzel tudi tujce.

EuroBasket hkrati predstavlja tudi največji test za navijaško središče Stara Sava, saj bo tam prvič potekal celotedenski program in morebitne pomanjkljivosti bodo tako razkrite. Preprosto ne morem mimo opazke, da ob odlično urejenem trgu in pokriti

hali stoji tržnica, ki vsaj meni osebno deluje kot neka slaba socialistična gradnja (v kaj so vložili milijone?), poleg tega se ob njej vleče še neporušena stavba bivše železarne, ki močno kazi izgled sicer lepo urejene Stare Save (če odmislimo neokusne reklame na dimniku ob trgovskem središču). Pokrita hala je sedaj dobila asfaltno podlogo (pohvale), lepo bi ji bilo dodeliti še kakšno bolj priročno ime, dobra investicija pa bi bila tudi postavitve stalnega odra, ki sedaj manjka.

Čeprav povsod berem, da Jesenice dihajo za košarko, se še vedno zdi, kot da se čez nekaj dni na Jesenicah ne bo dogajalo nič, oglaševanje je dokaj revno za tako velik dogodek in tudi za sam spremljevalni program.

Srčno upam, da EuroBasket na Jesenicah uspe, tudi sam se ga kot domačin veselim. To pa ne pomeni, da mi je vseeno za davkoplačevalski denar (29 tisoč evrov za prebarvanje podhoda?)¹, izkoriščanje tujcev, neprimerno ravnanje z najemniki in pomanjkljivo turistično infrastrukturo na Jesenicah. Upam, da se bodo odgovorni učili vsaj iz napak in da vlaganje v ta veliki dogodek pomeni tudi vlaganje v družbene aktivnosti v prihodnosti. Že kakšen festival na Stari Savi bi pomenil veliko.

Miha Rezar

¹Podatek iz Jeseniških novic 23. 8. 2013.

NA JESENICAH A. Ž. B. S. S.

Že več kot desetletje skalnati zob na Jesenicami pokriva modra pika. Vsaj tako deluje od daleč. Pogled skozi daljnogled namreč razkrije, da gre za človeško stvaritev. Po zaslugi dokumentarca *Modra je nebo*¹ je stvaritelj tega bivaka postal znan širši javnosti, oz. vsaj tistim, ki jih gornišтво zanima.

Alojzij Žakelj je Jeseničan, ki večino svojega življenja preživi v gorah. Tam se počuti tako domače, da je zgradil celo več bivakov, v katerih preživi veliko časa, po pričevanjih ljudi, ki so ga obiskali, pa je do obiskovalcev prijazen, razen do »črnih duš«, kot jih sam poimenuje. Bivak je tako postavil na Stebrasti skali Mežakle, na Jerebikovcu in pod Triglavom, kjer je Morbegno, bivšo italijansko vojaško zgradbo, preuredil v dostojen bivak.

Foto: Nastja Stare

Dostop do nam najbližjega bivaka, torej tega na Stebrasti skali, je dobro označen, opis poti pa je dostopen na spletni strani www.hribi.net, kjer se

je med komentatorji vnela prava besedna vojna o tem, ali je Alojzij vzor gornika ali črnograditelj. O tem bi

Foto: Nastja Stare

bilo moč razpravljati in obe trditvi sta resnični, a človeka in situacije se ne da povzeti v nekaj besedah in revni so tisti, ki to počnejo. Edino, kar iz tega foruma lahko potegnem, je to, da v Sloveniji primanjkuje strokovnega osebja na področjih psihologije, psihiatrije in psihoterapije.

Za Jeseničane je pomembno predvsem nekaj drugega, namreč dejstvo, da je nekdo v naših hribih videl po-

¹Celoten dokumentarec je dostopen na: <http://onionfilms.de/video/vimeo-blue.html>

tencial in lepoto, v katero se je vredno umakniti. Občinskih funkcionarjev so namreč polna usta turizma, a koliko od njih je vložilo toliko truda v jeseniške lepote, kot Alojzij (pa čeprav njegova gradnja ni namenjena turizmu in množicam)?

Partizanska bolnišnica na Mežakli neslavno razpada, o tem, koliko je primernih oznak, ki bi sploh pokazale, kje se pot na Zakop začne, sploh ne bi izgubljal besed. Pot na Mežaklo je sicer markirana, a niti približno tako dobro kot pot na Stebrasto skalo in ob vseh nastalih vlakah pohodnik kaj hitro zaide. Pogosto se v biltenih pojavlja slika naravnega mostu na Mežakli. Koliko Jeseničanov zna priti do te znamenitosti? In potem bi se mi radi »šli turizem«. Pot čez 7 grabnov je prav tako slabo urejena. Za nepoznavalca je premalo markacij, brv čez potok je tako nerodna, da je bolje skakljati po skalah čez vodo, od jase, kjer se prključi makadamska pot s Prihodov, pa je vsak prepuščen ugibanju in prešernovskemu razmišljanju, »kam?«. Verjetno imajo markacisti svoje razloge za to (predvsem finančne), da so poti markirane tako kot so, potrebno bi bilo vprašati njih. Ampak, čigava naloga je, da ljudi, ki vodijo mesto, opozori na pomanjkljivo označevanje in slabo vlaganje v jeseniške poti? Mar niso to ljudje z vizijo in programom, ki so jih izbrali

volivci? Jim je potrebno vse te informacije dostaviti, kot kakšnim rudarjem, odrezanim od površja?

Hvaležni smo lahko »črnohraditeljem«, ki so uredili vrh Jelenkamna, še ene čudovite razgledne točke, ki zaman čaka na svoj trenutek slave, hvaležni smo lahko posameznikom, ki si vzamejo čas, da odidejo v čudovite gozdove, ki nas obdajajo in poskrbijo za varen in dobro označen dostop do jeseniških hribov.

Ko sem se zadnjič v popolni samoti vzpenjal na Golico (najbolj opevan jeseniški vrh), sem se vprašal, kaj se je zgodilo z jeseniškim turizmom. Očitno je obtičal v pisarnah in konferencah. Bi ne bilo morda bolj smiselno financ usmeriti v prostovoljske delovne akcije, skozi katere bi utrjevali pozitiven odnos do mesta in poskrbeli za osnovno infrastrukturo, na kateri bi lahko sploh začeli graditi turizem? Ta članek sem prvotno spisal pred akcijo skupine Ejga – za lepše Jesenice, vesel sem, da se nekaj premika in upam, da se vodilni ne bodo ustrašili zagnanosti prostovoljcev iz čisto političnih razlogov (volitve se bližajo).

P. S.: Alojzij Žakelj, bivak Stebrasta skala, če ste se spraševali o naslovu.

Miha Rezar

INFORMATOR

STALNI PROJEKTI

Aerobika TVD – 1 obisk	2,00 EUR
Aerobika TVD – 10 obiskov	20,00 EUR
Bazen Radovljica	2,00 EUR
Fitnes Žirovnica	28,00 EUR
Fitnes Samson (cel dan)	28,00 EUR
Fitnes Radovljica	30,00 EUR
Fitnes TVD Partizan	20,00 EUR
Frizer – žensko striženje	15,00 EUR
Frizer – moško striženje	5,00 EUR
Frizer – barvanje	20,00 EUR
Frizer – frizura	8,00 EUR
Hotel Špik – squash	6,00 EUR
Hotel Špik – izposoja opreme za squash (loparji, žogice)	3,00 EUR
Hotel Špik – kopanje in savna (cel dan)	15,00 EUR
Hotel Špik – klasična masaža	25,00 EUR
Kino Planet Tuš Kranj (plačilo v kinu)	3,30 EUR
Kino Železar	1,50 EUR
Kolosej (40 EUR)	30,00 EUR
Manja – depilacija celih nog	12,00 EUR
Manja – depilacija polovice nog	7,00 EUR
Manja – nega obraza	16,00 EUR
Manja – relaksacijska masaža	16,00 EUR

Občinska knjižnica (do 18. leta brezplačno)	5,00 EUR
Squash Bled (popoldne, Kompas hotel)	8,00 EUR
Squash Bled (dopoldne, Kompas hotel)	6,00 EUR
Sportpoint – servis smuči	12,00 EUR
Sportpoint – servis koles	12,00 EUR
Studio Vital (1 obisk)	5,00 EUR
Studio Vital (8 obiskov)	28,00 EUR
Studio Vital – solarij 50 min	21,00 EUR
Studio Vital – solarij 100 min	40,00 EUR
Studio Vital – fitnes (mesečna)	28,00 EUR
Tenis Jesenice	2,00 EUR
Tenis Žirovnica	2,00 EUR
Wellness Živa (teden)	10,00 EUR
Wellness Živa (vikend)	12,00 EUR
Zlata Ribica (počitek + kopel + savna)	44,00 EUR
Zlata Ribica Masaža	28,00 EUR
Zlata Ribica Solarij (20 žetonov)	24,00 EUR
Gornjesavski muzej Jesenice	BREZPLAČNO
Tandemski polet z jadralnim padalom	50,00 EUR
Tandemski padalski skok	140,00 EUR

DODATNI POPUSTI ZA ČLANE KJŠ

K-FOTOGRAFIJA (CENTER TUŠ JESENICE) – 15 %

K-Fotografija (Cesta železarjev 4b, center Tuš) nudi vsem članom KJŠ 15-odstotni popust pri vseh fotografskih storitvah. Če popust želite uveljaviti, morate predložiti veljavno člansko izkaznico.

PICERIJA FONTANA – 20 %

Picerija Fontana nudi 20-odstotni popust na vse jedi. Če jedi naročite na dom je dostava brezplačna, embalaža pa se doplača.

Cesta maršala Tita 106 (zraven Mavrice)

4270 Jesenice

Tel.: 059 226 439

SPORT 23 – 15 %

Trgovina Sport 23 nudi 15-odstotni popust na vso redno ponudbo blaga v trgovini (hokejska in športna oprema).

Gregor Magazin s.p.

Cesta maršala Tita 57

4270 Jesenice

Tel.: 051/604-656

SVET ŠPORTA JESENICE – 15 %

Trgovina Svet športa nudi 15-odstotni popust na vse redne cene blaga v trgovini (razen gorništvu) ter na servis koles in smuči. Na program gorništvu nudi 10-odstotni popust.

Svet športa Jesenice

Cesta maršala Tita 16

Tel.: 04 5836-120

FRIZERSKI SALON MONIKA (MOJSTRANA) – 10 %

Frizerski salon Monika nudi 10-odstotni popust na vso ponudbo.

Frizerski salon Monika, Monika Jerb Klinar s.p.

Dovje 27

4281 Mojstrana

Tel.: 041 569 615

FRIZERSKI SALON URŠKA – 10 %

Frizerski salon Urška nudi 10-odstotni popust na vse storitve. Frizerski salon Urška, Urška Jerala s.p.

Moste 31a, Moste

4274 Žirovnica

Tel.: 031 660 365, 04 580 12 40

Konec poletja in avantur?

Glede na to, da smo imeli letos dokaj lepo in vroče poletje, še zdaleč ni konec avantur (SSKJ: nenavadnih, zanimivih doživljajev, pustolovščin). Osebnost sem se že nekaj časa nazaj odločil, da je poletna vročina za razna potovanja in aktivnosti preveč izčrpavajoča. V juliju in avgustu smo na KJŠ pripravili kar nekaj ustreznih poletnih aktivnosti na primerno hladnih mestih in ugotovili, da v letošnji vročini niti mrzlo pivo ni bilo pretirano uspešno pri privabljanju množice obiskovalcev.

Resno se sprašujem, zakaj se naših brezplačnih projektov, ki se meni in večini okoli mene zdijo zelo dobri in koristni, ne udeležujete? Upam, da se zavedate, da študentske organizacije (tudi KJŠ) živijo pretežno od našega študentskega dela in da je denar, ki je na našem računu, v bistvu vaš denar, le izkoristiti ga morate, dokler nam še tega ne vzamejo. V prihodnjih mesecih pripravljamo kar nekaj zanimivih projektov (Odmev 2013, fotografsko razstavo ...) in upamo, da se nam boste v milejših vremenskih razmerah pridružili in izkoristili članstvo v letošnjem šolskem letu.

V kolikor se vam zdi vašega denarja škoda za to, kar mi delamo z njim, se oglasite na uradnih urah ali iz domačega naslonjača po elektronski pošti (info@kjs-klub.si) in povejte, kako bi ga morali upravljati po vašem. Veseli bomo vsakega predloga in veseli smo vseh obiskovalcev, tudi če se še ne poznamo. Po svoje smo veseli tudi vseh dijakov in študentov, ki nas sofinancirajo in z nami nočejo imeti stika, saj tako ostane več za tiste, ki se nam takšno ravnanje zdi nerazumno.

V novem šolskem letu vas lepo povabim, da se nam zopet pridružite pri iskanju novih avantur. Vse, ki boste članstvo podaljšali do konca oktobra, čaka lepo darilo.

Prekrasen preostanek počitnic želim!

Vaš Rok

PRIPRAVLJAMO:

- koncert ODMEV 2013;
- fotografsko razstavo DOGODEK V MESTU JESENICE;
- za več informacij o dogajanju obišči našo spletno stran www.kjs-klub.si

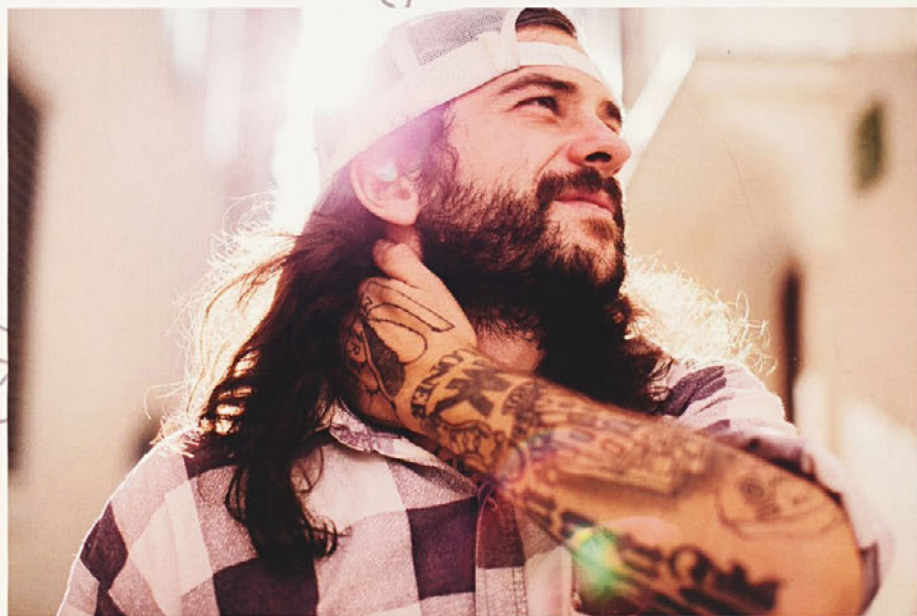

foto: Anže Osterman; intervju na strani 9